

finder man altid en Præst skjult paa Bunden af den. Det berømte Ord af den franske Forhørsdommer: *Où est la femme?* — trænger til at varieres. Som man i Familjer, hvor der er en upaalidelig Kat i Huset, straks spørger sig selv, naar der mærkes en ilde Lugt i Stuen, eller der er bleven drukket af Fløden: Hvor er Mons? — saadan bør man overfor enhver Uredelighed i det offentlige Liv altid spørge: Hvor er Præsten?

Professorens store brune Øjne var bleven endnu større bag de tykke Brilleglas. Han sagde, at han ved første Lejlighed skulde sætte sig ind i den omtalte Sag, „der jo altsaa syntes ret alvorlig.“

I dette Øjeblik aabnedes Døren, og en Herre gled uanmeldt ind. Det var Anton Bjerreby, Enslevs Husven, en slank, elegant klædt, let graanet Skikkelse paa et halvt hundrede Aar med smukke men udslukte Ansigtstræk.

Professor Bendix sagde Farvel, og kort efter blev der kaldt tilbords.

Bjerreby, der var Vekselmægler, havde i sine unge Dage fusket lidt som dramatisk Forfatter og Journalist, havde blandt andet været Medarbejder ved „Femte Juni“ i Bladets første Tid, da Enslev selv var Redaktør og skrev Bladet næsten alene. Siden gik han over i praktisk Virksomhed og var nu en af Cheferne for en større Mæglerforretning. Men udenfor sin travle Kontortid var han den samme stilfulde Flanør, som nu i femogtyve Aar havde været et Forbillede for Strøgets unge Lediggængere. Han var ugift, yndet af mange Kvinder, derfor en af Byens mest søgte Selskabsmænd, der med et elskværdigt paa-